

גליון

מעדני אשר

יו"ל ע"י מכון מעדני אשר

גליון תת"ב (שנה י"ז)

חג השבועות תש"פ

האם בחג השבועות זה יום הדין על ביטול תורה של כל השנה וגם על החידושים שיתחדשו בשנה הבאה?

בפרשת ראה פרק ט"ז פסוק י' **כתוב ועשית חג שבועות לה' וגו' ובפסוק י"ב כתוב וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה.**

ומקשה הנצי"ב בעמק דבר לא נתבאר מה החקים שבעצרת יותר משארי חגים.

ומתריץ: משמעו כמה פעמים כללי התורה שבהם מחוקקים את התורה ובאים לידי משפטי התלמוד, עלינו לפרש כאן גם דבזה המועד ישים אל לבו לשמור ולעשות היינו לזכור ולחדש החקים האלה, באשר אז זמן מתן תורתנו ומסוגל בזה היום שניתן בתחלה גם לדורות להתבונן בהם ולקבלם עליו להגות בהם, כמש"כ הרשב"א בשו"ת סימן ת"ג דכל יום מימי הבריאה פועל יותר בדבר שנתחדש בו יותר משאר ימים, כך זה היום עשה ה' להיות מסוגל לתורה. והיינו דמצלינן זמן מתן תורתנו, ולא נזכר בפירוש בתורה דשבועות הוא יום מתן תורתנו זולת בזה המקרא, מש"ה נכתב כאן בשם חג שבועות.

ובשפת אמת על חג השבועות כתב המנהג לעסוק בתורה בליל החג, דאיתא התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך, וקשה דכתיב מורשה קהלת יעקב, אך התורה נקראת עץ חיים, וכמו שאילן מוציא פירות בכל שנה ושנה כמו כן התורה מתחדשת פירות בכל שנה. ולכן בעצרת על פירות האילן היינו התחדשות התורה שנק' עץ חיים. וכן איתא בספרים, ולכן נק' יום הביכורים וכמו דאיתא במד' שכל הנביאים וחכמים קיבלו בהר סיני חלק בתורה רק שנתפרשו דבריהם כל אחד בשעתו, כמו כן בכל חג שבועות זמן מתן תורתנו מקבלין בני' חלק התורה המתחדשת על כל ימי השנה ואח"כ מוציאים מכה אל הפועל כל אחד במקומו ושעתו, וזה ההתחדשות תלוי כפי הכנת כל אחד, ועל זה רמזו התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך שיכין כל א' את עצמו לקבל חלק מתורה המתחדשת בכל שנה שאינה ירושה רק מתחדשת בכל עת, ויום זה שורש התורה של כל השנה. וכן כתב החיד"א בספרו עבודת הקודש סימן כ"ב אות ז' ישתדל לחדש איזה חידוש בתורה בביאור דברי הראשונים וכדומה, והוא סימן טוב להתחיל לחדש ביום מתן תורה לכל השנה, ואם אינו בר הכי, ישתדל לשמוע חידוש שלא ידע קודם.

ובשל"ה מסכת שבועות פרק נר מצוה ס"ק י"ט כתב בשם ספר תולעת יעקב דף נ"ח סתרי חג השבועות וז"ל ודע, כי כמו שבראש השנה רצה הקדוש ברוך הוא להשיג ולדרוש מעשה בני האדם, כי הוא יום הבריאה הראשונה וחידוש העולם, וכמו שתקנו לומר במוסף דר"ה 'זה היום תחלת מעשיך' כדברי רבי אליעזר שאמר בתשרי נברא העולם, כן רצה ביום מתן תורה שהוא מורה על חידוש העולם, להשיג ולדרוש על מעשה העולם, ולדונו על פירות האילן, כדאיתא במשנה ראש השנה ט"ז א' בארבע פרקים העולם נידון וכו', בעצרת על פירות האילן, הפירות ההם הנשמות הפורחות מאילנו של הקדוש ברוך הוא, והעולם נידון ביום זה על התורה שנתנה בו שבטלו עצמם ממנה, והוא אמרם על פירות האילן, בלא השלימים בתורה ובמצות כראוי.

איך תיקנו חכמים להיות ערים כל ליל שבועות הרי זה מבטל מצות עונג יו"ט?

איתא במגן אברהם אור"ח סימן תצ"ד בשם הזוהר שחסידי הראשונים היו נעורים כל הלילה ועוסקים בתורה וכבר נהגו רוב הלומדים לעשות כן, ואפשר לתת טעם ע"פ פשוטו לפי שישראל היו ישנים כל הלילה, והוצרך הקב"ה להעיר אותם כדאיתא במדרש לכן אנו צריכים לתקן זאת, ובענין אם רואים אדם שנרדם בליל שבועות האם יש חיוב להקיצו עין מה שהארכתי בספרי מעדני אשר חג השבועות ע"מ ס"ז.

יש להקשות: כיצד נוהגים כלל ישראל להיות ערים בליל שבועות והלא כולם רגילים לישון בכל לילה ויש בזה מיעוט בעונג יום טוב, והרי קימ"ל רמ"א סימן ר"צ שאסור לאדם שרגיל לישון בצהריים לבטל את השינה בשבת בצהריים כיון שזה עונג ואין לבטל מעונג שבת, ואיך תיקנו חכמים להיות ערים כל ליל שבועות הרי זה מבטל מצות יו"ט.

איכא כמה תרוצים:

א. לכאורה דין השינה בשבת הוא מצד עונג שבת, ולא מצינו מצוות עונג יום טוב אלא 'שמחת יום טוב' וכך משמע בלשון רש"י ביצה ל"ז א' שכתב עונג שבת ושמחת יום טוב, וכך הביא האבודרהם בהלכות מעריב של שבת בשם אחד הראשונים שאין מברכים על נר של יום טוב כיון שלא מצינו מצוות עונג ביום טוב אלא בשבת, וכן מצינו גם בפני יהושע ביצה ל"ד ובפתחי תשובה יור"ד סימן ש"א סק"א שאין יום טוב קובע למעשר כשבת, כיון שאין מצוות עונג יום טוב, לפי הנ"ל אתי שפיר, מעדני אשר.

אך בפשטות לשון הפוסקים משמע שיש מצוות עונג ביום טוב כמו בשבת, כך משמע בלשון הרמב"ם הלכות יו"ט פ"ו הלכה ט"ז שכתב וזה לשונו 'כשם שמצוה לכבד שבת ולענגה כך כל ימים טובים שנאמר לקדוש ה' מכובד וכל ימים טובים נאמר בהן מקרא קדש, וכבר בארנו הכיבוד והעינוג בהלכות שבת.

וכך כתב הטור הלכות יו"ט סימן תקכ"ט 'מצוות יום טוב לחלק אותו חציו לבית המדרש וחציו לאכילה ושתייה ואף על פי שצריך כל אדם לצמצם יציאותיו אל יצמצם בהוצאת יום טוב וצריך לכבדו ולענגו כדרך שמענג ומכבד השבת'.

וכן פסק בש"ע שם סעיף א' 'וצריך לכבדו ולענגו כמו בשבת', וכן כתבו הביאור הגר"א והשולחן ערוך הרב שם. וכך כתב גם ספר המנהיג סימן צ"ו שיש מצוות עונג ביום טוב.

ב. ע"פ מה שמבואר בש"ע אור"ח סימן רפ"ח שמותר להתענות תענית חלום בשבת כיון שנפשו עגומה עליו וזה עונג דידיה, ואף שבשבועות מצינו שאסור לעשות כן כיון שבעינן חציו לכם, היינו כיון שיש דין מיוחד של אכילה בשבועות, אך לא מצינו דין מפורש על שינה, וצריך לומר שכיון שיש לאדם שמחה בכך שמקיים את המנהג ולומד תורה בלילה אין לו צער מכך שאינו ישן ולכן מותר לעשות כן, וכך כתב המהר"ל בגבורות ה' פרק נ"ג בביאור טעמם של התנאים שהיו ערים כל ליל הסדר וסיפרו ביציאת מצרים וכן כתב בשיירי טהרה מערכת א' אות כ"ו כשדן איך מותר להיות ניעור כל הלילה בשבת וימים טובים, מעדני אשר.

ויש לעיין לפי זה באדם שאין לו שמחה מהיותו ער בלילה אלא עושה זאת בלית ברירה כדי לא להתבייש מחבריו ילדיו וכדומה האם מבטל בזה מצוות עונג ביום טוב ועליו ללכת לישון.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הגאון רבי שניאור זלמן שווארץ שליט"א מרבין תורה בלוס אנג'לס להודות ולהלל על החסדים הנגלים שעבר בתקופת המגיפה ולרפואה שלימה שיוכל לחזור לכוחות לעילוי נשמת אחותו ה"ה החשובה הרבנית מרת מרים אסתר הלפרין ע"ה אשת הגאון רבי אברהם שליט"א דומ"צ קהילת קוונץ ת"א ומגדולי רבני בית שמש נפטרה בחג השבועות שנת תשע"ח לאחר שנות יסורים וסבל שקיבלם באהבה ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרבני הנגיד הנכבד הרב אהרן עלבויגען שליט"א בארא פארק לעילוי נשמת אמו האשה החשובה מרת גיטל בת הרב צבי ע"ה נפטרה י"ב סיון ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב משה ירחמיאל הלוי איידר שליט"א קווינס לעילוי נשמת מחותנו האיש הישר איש חסד וירא אלוהים הרב אברהם בן ישראל גורדון ז"ל נלב"ע כ"ב אייר האי שתא ת.נ.צ.ב.ה.

הר סיני

מדוע לא נקרא הר סיני על שם אהבה של הקב"ה לישראל

רק על שם שירדה שנה לגוים?

איתא בגמ' שבת פ"ט עמוד א' רב חסדא ורבה בריה דרב הונא דאמרי תרווייהו מאי הר סיני, הר שירדה שנה לאמות העולם עליו.

יש להקשות: היה ראוי לקרותו הר אהבה שבו ירדה אהבה לישראל, ומדוע נקרא על שם שנאת הגוים, כך מקשה החתם סופר דרשות חלק ב' דף ר"צ טור ב' ד"ה אל ה'.

ומתרץ החתם סופר: ע"פ מה דדרשו חז"ל עירובין כ"א ע"מ ב' על הפסוק "נלינה בכפרים" שמבקשים ישראל מהקב"ה שידין אותן בין האומות הכופרים בו, ואם יסתכל בנו לנגד האומות אז נמצא חן בעיניו, היוצא מזה שלפעמים מחמת גודל השנאה לאומות יושג אהבה לישראל, אך אהבה זו אינה שלימה, אבל לפעמים נהפוך הוא, על ידי שגדלה אהבת ישראל בעיניו מחמת קיום מצותיו יורד שנה לאומות העולם, אף אם הם יאמינו בו כמו לעתיד במהרה שיעבדו כולם לשמו הגדול, אך נגד אהבת ישראל יהיו הם בעיניו כשנואים, ולכן בשעת קבלת התורה שהיו ישראל במדרגה קדושה ירדה שנה לאומות העולם מכח אהבת ישראל, וזהו המדרגה החשובה ממדרגה השניה, ולכן נקרא הר סיני ולא הר אהבה, כך תירץ החתם סופר דרשות חלק ב' דף ר"צ טור ב' ד"ה אל ה'.

מדוע לא נתן הקב"ה את התורה על האדמה

כדי ללמדנו להתרחק לגמרי מהגאווה?

איתא בגמ' סוטה דף ה' עמוד א' א"ר יוסף לעולם ילמד אדם מדעת קונו, שהרי הקדוש ברוך הוא הניח כל הרים וגבעות והשרה שכירתו על הר סיני.

ומרן הדברי יציב ז"ע תירץ לפי מאמר זה את הקושיא המפורסמת שמקשים על מה שכתוב בהגדה של פסח בפייט ד"ה כמה מעלות "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו" דקשה מה תועלת היה לנו בהתקרבות לפני הר סיני בלא קבלת התורה והרבה תרוצים נאמרו בזה בראשונים ובאחרונים ולפי הנ"ל אתי שפיר שמעצם ההתקרבות לפני הר סיני היה לנו תועלת גדולה כי עתה כשקרבנו לפני הר סיני למדנו את מידת הענווה מדעת קונינו שהניח כל הרים וגבעות כמו תבור וכרמל והשרה שכירתו על הנמוך שבהרים, ועל כן אפילו לא נתן לנו את התורה דיינו, כך כתב בשפע חיים פרשת במדבר שנת תשל"ט.

יש להקשות: כיון שנבחרה הר סיני כדי ללמדנו ענווה, א"כ למה נתן את התורה על הר כלל, הריא ליה לתת לנו על ארץ מישור, כך הקשה בהגהות יעב"ץ סוטה ה' ע"מ א'.

איכא כמה תרוצים:

א. שאף שהגאווה מאוסה בעיני המקום, מ"מ רצה לרמוז שלתמיד חכם צריך שיהא בו שמינית שבשמינית בעי, שיהיה לו גבהות לפני המקום, ולא יבוש מפני המלעיגים, וידע חשיבות מעשיו בשמים, ולכן ניתנה התורה על הר אבל על הנמוכה שבהרים, כך תירץ היעב"ץ שם, וכן הרה"ק מקאצק.

ב. אז לא היינו יודעים פסול הגאווה, כך תירץ בהגהות היעב"ץ סוטה ה' ע"מ א'.

ג. לצורך הוראה זו ניתנה התורה על הר, דהנה מצינו בגמ' סוכה נ"ב שלעתיד לבא, מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים, צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה, הללו בוכין, והללו בוכין, צדיקים בוכין ואומרים, היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה, ורשעים בוכין ואומרים, היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה, ולזה בא הרמז בנתינת התורה על הר, שגם אם ח"ו יבא עת אשר יתגבר עליהם יצרם ויעמוד נגדם כהר גדול, עליהם לקבל עול התורה במסירות נפש ולא יאמרו היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה, כך תירץ מרן הדברי יציב ז"ע רע"ד פרשת בהר תשכ"א מובא באוצרות דברי יציב שבת ע"מ תקע"ד.

האם יוצאים קולות בכל יום מהר סיני שילמדו תורה והאם אפשר לשמוע את זה?

איתא במשנה אבות פרק ו' משנה ב' אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה.

יש להקשות: הרי אף אחד אינו שומע את הכרוז שיוצאת מהר סיני, א"כ מה המטרה של הכרוז, כך מקשה הבעל שם טוב ז"ע מובא בבעל שם טוב, פרשת בחקותי, ובתולדות יעקב יוסף פרשת צו, ובדגל מחנה אפרים פרשת ויקרא, וכן בפירוש תפארת ישראל על המשניות.

איכא כמה תרוצים:

א. דברי המשנה דרך משל שהלא אם הבת קול באה כדי להתרות בבני אדם שילמדו תורה, היה ראוי שישמעו אותו כל בני עולם, אלא כוונת המשנה שהרי התורה ניתנה בהר חורב ושם נשבעו כל ישראל לקיים את התורה, וכשבני ישראל אינם עוסקים בתורה, צריך האדם לחשוב שכאלו הר חורב מכריז אומר או להם לבריות מעלבונה של תורה, כך תירץ במדרש שמאל אבות פרק ו' משנה ב'.

ב. כי למעלה הוא עולם המחשבות, ואין אומר ואין דברים תהלים י"ט ד' והכרוז הוא מחשבות והרהורי לב לטוב, ולכן אין רשע שאין לו הרהורים טובים בכל יום, מכח הכרוז, אלא שבבוא הרהורים הטובים מפנה אותם ומעבירן מלב, ומפנה לבו לבטלה, ובודאי מתחייב בנפשו, שניתן לו אוצר טוב והוא בורח מהמלך, כמו ששמעתי משל בשם מורי, למלך שהיה ממנה על אוצר ארבעה שרים ונטלו האוצר וברחו, האחד מהם נתיישב בדעתו וחזר מעצמו, השני נתייעץ עם חכם אחד ודיבר על לבו מה ראה על ככה וחזר, השלישי הגיע למקום שדנין בני אדם על כיוצא בזה, וחזר מחמת מורא, הרביעי לא שב כלל, והמלך לזה שחזר מעצמו נתן לו יותר גדולה, מאחד שנתיישב בטוב שכלו לחזור, מה שאין כן להשני אמר אילו לא מצא חכם שיעצו כך לא היה חוזר, והשלישי שחזר מחמת שראה שדנין לבני אדם, מינהו המלך להיות ממונה שם לראות זה הצער, כך תירץ בתולדות יעקב יוסף פרשת צו דף פ"ג ע"ג וע"ד בשם הבעש"ט.

ג. הטבעיים בספרי יעאגראפיע שגם עכשיו סביב להר סיני נשמע באויר שממלע להרהר תמיד קול הברה כעין קול רעם דברים ואין מבין. וזה דבר פלא. ולפע"ד לאלה רמז ריב"ל, שהקולות הנשמעים שם יתנו רמז להאדם להזכירו מתן תורה. וכי עכשיו ירעם על הדור שאינן מכבדין אותה כראוי לשמור מצותיה כראוי. וזהו הקול הקטן החוזר מקול הגדול שנשמע אז ביום הקהל בעת מתן תורה, וזהו בת קול דקאמר הכא, ר"ל קול שנולד מקול אחר, כך כתב בפירוש תפארת ישראל יבין מסכת אבות פרק ו'.

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה

שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחול

במספר **079-5702714**

וכן קול הלשון ישיר

073-2951280

איתא בגמ' נדה ע' עמוד ב' מה יעשה אדם ויחכם, אמר להן ירבה בישיבה, וימעט בסחורה, ומקשה בגמ' הרבה עשו כן ולא הועיל להם, אלא יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה, תני ר' חייא משל למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו, ומשגר לאוהביו ממה שלפניו, מאי קמ"ל, דהא בלא הא לא סגי.

וברש"י ע"ז ח' ע"מ א' כתב אם היה משכח תלמידו מאריך באתה חונן.

וידוע מה שאמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימונוב זצוק"ל על הפסוק בפרשת יתרו "ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת הימים" קודם קבלת התורה, ומה היו עושים באותם הימים אלא היו מתפללים להשי"ת והאר עינינו בתורתך ודבק ליבנו בתורתך, מובא בבארות המים הנדפס מחדש ע"מ ע"ז ובהערות שם.

ובכלי חמדה פרשת נצבים כתב לפי דברי גמ' הנ"ל לבאר דברים נפלאים: מה דכתוב בפסוק פרשת נצבים כי המצוה הזאת לא רחוקה הוא וגו' כי קרוב אליך הדבר מאוד, בפ"ך ובלבבך לעשותו וגו', וכתב רש"י כי קרוב אליך, התורה נתנה לכם בכתב ובעל פה עכ"ל, ולכאורה אינו מובן, האם בשביל שהתורה נתנה בכתב ובע"פ, לכן קרוב הדבר ללמוד ולקיים התורה, ומבאר ע"פ הגמ' הנ"ל דאם ירצה אדם שיזכה לתורה שבע"פ אינו מועיל התמדת תורה לחודא, רק שצריך שיבקש רחמים שהקב"ה יתן לו חכמה מפיו ולא מאוצר אחר, וזה כונת רש"י ז"ל שקאי על המקראות הקודמות כי תשמע בקול ד' וגו', שזה קאי על תורה שבע"פ כמו"ש כל המפרשים, אמנם צריך לזה כי תשוב אל ד' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך, ועל זה אמר כי המצוה הזאת, היינו כל התורה תלי עיקר בזה, שלא נפלא ממך ולא רחוקה וגו' כי אם בפ"ך ובלבבך לעשותו, שאם תבקש רחמים ממי שהחכמה שלו, עיד"ז תזכה להתורה האמתית, תורתו של הקדוש ברוך הוא, וזה הוא תורה שבעל פה.

ומרן הדברי יציב רעד"ר בעלותך תשכ"ג מובא בפניני שפע חיים עניני תפילה ע"מ מ"א, ובאוצרות דברי יציב ברכות ה' ע"מ ב' כתב לפי יסוד זה לבאר באופן נפלא את שיטת רש"י ברכות ה' ע"מ ב' שאסור ללמוד לפני התפילה: כיון שעדיין לא ביקש בתפלתו והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצוותיך וכו' "אתה חונן לאדם דעת וכו'" השיבנו אבינו לתורתך וכו' בלאו הכי לא ילמד, ואפילו אם ילמד יבא להיפך דברי אלקים חיים, על כן מוטב שיקדים להתפלל בבכיות ותחנונים ורק אח"כ ילך מחיל אל חיל מבית הכנסת לבית המדרש לעסוק בדברי תורה.

ומסיק דבר נורא: וזה סיבת ירידת התורה בידיעת התורה, כי כל זמן שידעו שצריכים להתפלל בהתלהבות כזו שגם האבנים מקירות הבית יזעקו עמהם, ריחם עליהם השי"ת ונתן להם לב לדעת ואזנים לשמוע וראו סימן ברכה בתלמודם, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, שבזכות שקוראים אליו ומתפללים באמת זוכים לתורה שנקרא אמת, אבל בדור הזה שהתפילה איננה כראוי, לכן גם ללימוד התורה אין קיום והעמדה.

ובזה מסבירים המפרשים מה דאיתא בגמ' ברכות י"ז ע"מ א' מר בריה דרבינא כי הוה מסיים צלותיה אמר הכי "פתח לבי בתורתך" וכו' וכן אנו אומרים שלש פעמים ביום, וקשה הרי את התורה לומדים עם המוח והיו צריכים לבקש פתח מוחי בתורתך, אלא שהכוונה שנזכה להתפלל לפני לימוד התורה תפילה היא עבודה שבלב כמבואר בגמ' תענית ב' ע"מ א'.

יש להקשות: כיון דמבואר בגמ' שבלי תפילה אי אפשר לזכות לתורה, א"כ מדוע אינו מבואר במשנה של מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם, מעדני אשר.

נראה לתרץ: דכיון שאין שום דבר בעולם שאפשר להצליח בלי תפילה, א"כ אין זה מקניני התורה זה דבר יסודי לכל דבר.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון וידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משרוע ומשנה ברורה

א] עשרת הדברות-כבוד. כבוד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה וצ"ע הרי מצוה זו לא שייכת כלל לארץ א"כ מדוע השכר הוא על האדמה?

ב] בחירת ישראל מהעמים. אתה בחרתנו מכל העמים, צ"ע מדוע זה נקרא שהקב"ה בחר הרי הקב"ה חיזר על כל האומות ולא רצו לקבל את התורה.

ג] מהלכות גרים. האם גר צריך לעשות תשובה על עבירות שעשה בגיותו?

ד] חידה. היכן רמוז בתורה שצריך לאכול בשבועות מאכלי חלב?

ה] מוקצה בפרחים ואילנות. האם פרחים ואילנות שמעמידים בבית הכנסת לכבוד חג השבועות לקשט האם זהו מוקצה ביום טוב, או שמותר להזיזם?

ו] זכר למתן תורה. צ"ע למה התורה לא כתבה בפירושו שחג מתן תורה נחגג זכר למתן תורה, והלא בכל החגים התורה מפרטת את ענינו של החג?

ז] חידה. היכן רמוז במגילת רות הביאור לענין 'שיריים', אף שהרבי אוכל מעט ונשאר הרוב, שלכאורה א"כ מדוע נקרא שיריים, וגם הביאור בזה.

ח] חידה. היכן רמוז השל"ה הקדוש במגילת רות?

ט] ביאור הפסוק במגילה. ותהי משכורתך שלמה מעם ה' אלוקי ישראל, יש לדקדק מה הוא הלשון שלמה, ומה מיוחד בזה?

י] ענינא דיומא דשבועות. מקובל בעולם שהענינא דיומא של שבועות הוא הלכות יו"ט (מלבד עניני ת"ת וגירות), וצ"ע מדוע דווקא בחג השבועות ולא בשאר הרגלים.

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ש.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכווי בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח תשובות מוקלד במייל כי כך זה יכנס בעזה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח תמוז
ההגרלה על החודש הקודם בשבוע הבא ביום א' בס"ד

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח' תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש

לברורים בכל עניני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

